

Ce este o sectă

J. N. Darby

GBV

1991 P.O.B. 80 D-6340 Dillenburg 2 Germany

Ce este o sectă

Cuvântul „sectă” este folosit pentru a exprima cuvântul grecesc „hairesis”, în traducerea noastră redat îndeosebi prin „partidă”.

Înțelesul acestui cuvânt este bine cunoscut.

Este folosit (în afară de Faptele Apostolilor unde se găsește de șase ori) numai o dată în epistola către Galateni (capitolul 5.20) și o dată în cea a lui Petru (2 Petru 2.1). În cea dintâi epistolă către Corinteni (capitolul 11.19) este tradus cu cuvântul partidă. El înseamnă o doctrină sau un sistem de filozofie sau de religie, care își are adepții uniți prin îmbrățișarea unei anumite învățături.

Înțelesul lui este puțin modificat acum, deoarece biserica mărturisitoare (cel puțin cea mai mare parte din ea) și-a luat numele de catolică, adică universală. Deci fiecare formație religioasă, fiecare strângere laolaltă creștină care nu aparține de această comunitate (așa numită catolică) este numită de către ea o sectă; pentru aceasta cuvântul a devenit un cuvânt de dezaprobare. Toate formațiile creștine sunt uneori numite secte, ÎN SENSUL de partide, când ele se despart de mulțimea creștinilor sau de cei care poartă aceasta denumire. Oricum, cuvântul sectă implica totdeauna în el însuși mai multă sau mai puțină dezaprobare, datorită ideii că cei care fac parte din ea sunt uniți printr-o învățătură sau o denumire care îi deosebește de ceilalți. Nu putem spune că acest fel de a privi este în întregime greșit; aplicația poate fi greșită, dar nu ideea în sine. Dar ce este important este să descoperi care este de fapt o adunare de creștini pe drept meritând acest nume; și, întrucât este vorba de adunări sau colectivități creștine, este nevoie să înțelegem adevăratul principiu pe baza căruia trebuie să ne strângem laolaltă. Colectivitatea care nu se bazează pe acest principiu este într-adevăr o sectă.

Deși catolicii (așa numiți) au făcut o întrebuintare rea a acestui adevăr, nu este totuși mai puțin adevărat că unitatea Bisericii este un adevăr de cea mai mare însemnătate pentru creștini; este vorba de unitatea tuturor, care să se arate individual în lume (Ioan 17) și de unitatea ca trup al lui Hristos, format de către Duhul Sfânt coborât aici pe pământ (Faptele Apostolilor 2; 1 Corinteni 12.13). Astfel, în Ioan 17 Domnul cere Tatălui, cu privire la cei care vor crede prin cuvântul apostolilor, „ca toți să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17.21). Vedem aici unitatea practică a creștinilor în comuniune cu Tatăl și cu Fiul Său. Apostolii aveau să fie una în gândire, în cuvânt și în faptă, prin lucrarea unui singur Duh, așa cum Tatăl și Fiul sunt una în firea Lor dumnezeiască (versetul 11). Apoi

cei care vor crede prin cuvântul lor trebuie să fie una în părtășia cu Tatăl și cu Fiul (versetul 21). Noi vom fi desăvârșiți în unitatea ce se va arăta în slavă (versetul 22); dar trebuie să fim una acum, pentru ca lumea să poate crede (versetul 21).

Mai mult, Duhul Sfânt S-a coborât din ceruri în ziua Cincizecimii (Faptele Apostolilor 2), botezând pe toți credincioșii din acel timp într-un singur trup, unit cu Hristos așa cum este una capul cu trupul și arătînduse aici pe pămînt în această unitate (1 Corinteni 12.13). Vedem clar că această unitate este pe pămînt, cum se spune în capitolul 12 din 1 Corinteni: „Dacă un mădular suferă, toate mădulele suferă împreună cu el; dacă un mădular este cîstit, toate mădulele se bucură împreună cu el”. Nu suferim în cer. Și apoi este adăugat: „Voi sunteți trupul lui Hristos și fiecare în parte, mădulele Lui” (versetul 27).

Capitolul întreg arată același adevăr; dar aceste versete sunt de ajuns ca să înțelegem că se vorbește despre Biserica pe pămînt. Iată aici, deci, unitatea adevărată formată prin Duhul Sfânt: întâi unitatea fraților între ei; și, în al doilea rînd, unitatea trupului.

Spiritul de sectă există acolo unde vedem ucenicii uniți în afara acestei unități și strângându-se laolaltă în jurul unei opinii pe care o mărturisesc, ei fiind uniți de însemnătatea acestei opinii. O astfel de unitate nu este întemeiată pe principiul unității trupului, nici al unității ca frați. Când astfel de persoane sunt unite într-o grupare și se recunosc unul pe altul ca membri ai acestei grupări, atunci ei constituie categoric o sectă, deoarece principiul strîngerii laolaltă nu este unitatea trupului; și membrii sunt uniți nu ca simple mădule ale trupului lui Hristos, chiar dacă ei fac parte cu adevărat din acest trup, ci ca membri ai unei grupări deosebite. Toți creștinii sunt mădule ale trupului lui Hristos — ochi, mână, picior etc. (1 Corinteni 12.13-25). Ideea de a fi membru al unei biserici nu se găsește în cuvânt. Duhul Sfânt compară Biserica pe pămînt cu un trup al cărui cap este Hristos (Efeseni 1.22-23; Coloseni 1.18); deci fiecare creștin este un mădular al acestui trup și astfel al lui Hristos. Dar a fi membru al unei grupări anumite este cu totul altă idee.

Cina Domnului fiind exprimarea unității mădulelor (cum se spune la 1 Corinteni 10.17), când o grupare de creștini își ia dreptul de a-și primi membrii la cină, arată o unitate cu totul opusă unității trupului lui Hristos. Este cu puțință ca acești creștini să fie neștiutori sau să nu fi înțeles niciodată ce este unitatea trupului și că voia lui Dumnezeu este ca această unitate să fie arătată pe pămînt; dar, de fapt, ei formează o sectă, o tăgăduire a unității trupului lui Hristos. Mulți dintre cei care sunt mădule ale trupului lui Hristos, nu sunt membri ai acestei grupări; și cina, deși membri participă într-un mod pios la ea, nu este exprimarea unității trupului lui Hristos.

Dar acum o dificultate se prezintă: copiii lui Dumnezeu sunt împrăștiați; mulți frați evlavioși sunt atașați de cutare opinie, de cutare grupare și sunt amestecați cu lumea, de dragul unor avantaje chiar în lucrurile religioase. Din nefericire sunt mulți care nu au idee despre unitatea trupului lui Hristos sau care tăgăduiesc datoria de a arăta această unitate pe pământ. Dar toate acestea nu schimbă adevărul lui Dumnezeu. Cei care se unesc ei înșiși, așa cum am spus, sunt în principiu o sectă. Dar dacă recunosc pe toți creștinii ca mădulare ale trupului lui Hristos, dacă îi iubesc și îi primesc cu o inimă largă la cină, presupunând că ei umblă în sfințenie și în adevăr, chemând pe Domnul cu o inimă curată (2 Timotei 2.19-22; Apocalipsa 3.7), atunci nu umblu în spirit de sectă, chiar dacă nu pot aduna pe toți copiii lui Dumnezeu, deoarece umblu potrivit principiului acestei unități a trupului lui Hristos și caut practic unirea printre frați. Dacă mă alătur unor frați să iau cina Domnului numai ca mădular al trupului lui Hristos, nu ca membru al vreunei biserici, oricare ar putea fi ea, ci într-adevăr în unitatea trupului, gata să primesc pe toți creștinii care umblă în sfințenie și în adevăr, nu sunt membru al unei secte; sunt mădular numai al trupului lui Hristos. Dar a te aduna pe alt principiu, în orice alt fel ar putea fi, ca să faci o grupare religioasă, înseamnă să faci o sectă. Principiul este foarte simplu. Greutățile practice sunt deseori mari din cauza stării în care se află Biserica lui Dumnezeu. Dar Hristos este de ajuns pentru toate; și dacă suntem mulțumiți să fim mici în ochii oamenilor, lucrul acesta nu mai este așa de greu.

Deci o sectă este o grupare religioasă strânsă pe un alt principiu decât cel al trupului lui Hristos. Este categoric așa când cei care compun o grupare deosebită sunt priviți ca fiind membri ai ei. Înseamnă a umbla în spirit de sectă când numai pe aceia îi recunoști practic, fără să gândești că de fapt ei sunt membri ai grupării. Nu vorbesc despre disciplina care se face în sânul unității trupului lui Hristos, ci de principiul pe care ne strângem laolaltă. cuvântul nu recunoaște în vreun fel să fii membru al vreunei biserici: el vorbește totdeauna de mădulare ale trupului lui Hristos. Dar acestea sunt legate împreună ca să arate unitate în mersul împreună.

Putem cita Matei 18.20 ca o încurajare prețioasă în aceste timpuri de împrăștiere, în aceste timpuri triste din zilele din urmă, când Domnul promite prezența Sa celor doi sau trei adunați împreună în Numele Său. El ne dă 2 Timotei 2.22 ca să ne îndrumeze pe calea voii Sale, în mijlocul confuziei care stăpânește în jurul nostru.